

Διαμάχη για την εξουσία στην κορυφή

Από τον **Julio C. Gambina**

Υπάρχει μια σημαντική πολιτική κρίση στην κορυφή για να εγκατασταθεί η ηγεσία του μπλοκ στην εξουσία, ενώ η λαϊκή δυναμική χτίζει αντίσταση στην επίθεση λιτότητας της κυβέρνησης του Milei και των συμμάχων της, πέρα από τις διαμάχες.

Το μπλοκ εξουσίας αναδιοργανώνεται στο πλαίσιο της καπιταλιστικής κρίσης. Η επιβράδυνση με την προοπτική μιας παγκόσμιας ύφεσης έχει την τοπική ιδιαιτερότητά της που οδηγείται από την πολιτική λιτότητας του Milei.

Ο πληθωρισμός που σκόπιμα αυξήθηκε από την υποτίμηση της κυβέρνησης στην πηγή (δολάριο από 400 σε 800 πέσος) συν την απελευθέρωση των τιμών συμβάλλει στη δημιουργία φόβου μεταξύ του φτωχού πληθυσμού και στην αποδοχή, προς το παρόν, των περιορισμών μιας βάνουσης προσαρμογής στα λαϊκά εισοδήματα. Στον πληθωρισμό προστίθεται η ύφεση με αντίκτυπο στην ανεργία, την πτώση της οικονομικής δραστηριότητας και της κατανάλωσης. Περισσότερος φόβος και συνθήκες για την επιδείνωση της προσαρμογής και της οπισθοδρομικής αναδιάρθρωσης.

Η αντιπαράθεση μεταξύ του κυβερνήτη του Chubut και του προέδρου είναι μια συζήτηση εντός της κυβέρνησης, δεν είναι μόνο ένα πολιτικό ζήτημα μεταξύ της δεξιάς πτέρυγας του LLA ή του PRO, αλλά και των συμφερόντων πίσω από τις πολιτικές ετικέτες. Μια διαμάχη που σέρνει κοινωνικούς τομείς πίσω από ξένα, οπισθοδρομικά σχέδια, κάτω από τη σημαία της κυριαρχίας των επαρχιών, που αποκαταστάθηκε από τη συνταγματική μεταρρύθμιση του 1994, προϊόν του συμφώνου PJ-UCR.

Οι πετρελαϊκές εταιρείες αποφάσισαν να μην συνεχίσουν τις επενδύσεις σε συμβατικούς υδρογονάνθρακες, τη βάση παραγωγής και εξαγωγής από το Chubut, και προσανατολίστηκαν στη νέα Μέκκα των κερδών στο Neuquén και στο κοίτασμα Vaca Muerta. Ο στόχος είναι να ενισχυθεί η πρωτογενής εξαγωγική μεροληψία του μοντέλου ηγεμονικής συσσώρευσης στη χώρα. Το κέρδος και η συσσώρευσή του έχουν προτεραιότητα στις αποφάσεις του κεφαλαίου.

Ο Milei γνωρίζει ότι η επιτυχία του έγκειται σε έναν λόγο επικριτικό της παραδοσιακής πολιτικής και γι 'αυτό επιμένει ότι το πρόβλημα είναι η κάστα. Τι είναι η κάστα; Οτιδήποτε εμποδίζει τον στόχο της ακραίας απελευθέρωσης, υπέρ της ιδιωτικής ιδιοκτησίας και της ελευθερίας της αγοράς, δηλαδή των ιδιωτών επενδυτών.

Αυτός ήταν ο άξονας της εκστρατείας του, της εναρκτήριας ομιλίας του και επαναλαμβανόταν σε κάθε συνέντευξη και δυνατότητα επικοινωνίας. Στο Νταβός στο WEF και πρόσφατα στη σύνοδο κορυφής συντηρητικής πολιτικής δράσης στις ΗΠΑ, αγκαλιάζοντας και συζητώντας με τον Ντόναλντ Τραμπ.

Η Milei παίζει όλα ή τίποτα, δεν ξέρει πώς να ενεργήσει διαφορετικά. Αναγνωρίζει την απουσία κόμματος και θεσμικής ή εδαφικής εξουσίας, έτσι αναγκάζει τη μηχανή να ηγεμονεύσει την αντιδραστική μεταστροφή του τοπικού καπιταλισμού, πέρα από τις δεξιές γραφειοκρατίες, στα κόμματα ή στα μέσα ενημέρωσης.

Μέχρι στιγμής φαίνεται να λειτουργεί και αφήνει άφωνους τους συμμάχους του, τους οποίους θέλει να υποτάξει, όπως έκανε ήδη με εκείνους που εκλέχθηκαν στη διοίκησή του, όπως στην περίπτωση του προεδρικού ψηφοδελτίου του Cambiemos, ή επιφανών αξιωματούχων του Frente de Todos.

Λαϊκό Μπλοκ

Το πρόβλημα είναι στην κοινωνία και σε μια πολιτική συναίνεση πέρα από τις ψήφους που κερδήθηκαν τον Αύγουστο, τον Οκτώβριο ή τον Νοέμβριο του 2023. Το λαϊκό κίνημα αναπτύσσει διάφορες πρωτοβουλίες αντιπαράθεσης, από την αρχή της κυβέρνησης Milei, με την εθνική απεργία και κινητοποίηση της 24E και την πολλαπλότητα των ημερών αγώνων που ακολούθησαν από τότε στις συνδικαλιστικές συγκρούσεις που εξαπολύθηκαν στο παρόν, των εκπαιδευτικών, των κρατικών υπαλλήλων, των λιμενεργατών, μεταξύ άλλων. Αλλά και σε διασυνδικαλιστικές, πολυτομεακές, συνελεύσεις γειτονιάς και διάφορες μορφές συνάρθρωσης για να σταματήσει η προσαρμογή και οι οπισθοδρομικές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις όσον αφορά την εργασία, την κοινωνική ασφάλιση ή τις ιδιωτικοποιήσεις.

Αυτό που πρέπει να αναγνωριστεί είναι ότι, ακριβώς όπως στο μπλοκ εξουσίας υπάρχει μια πολιτική συζήτηση για το ποιος ηγείται και με αυτή την έννοια, ο Milei οδηγεί την πολιτική ιδεολογική πρωτοβουλία σε παροξυσμό, στο λαϊκό κίνημα υπάρχει απουσία πολιτικής εναλλακτικής.

Υπάρχουν διαφορετικά πολιτικά σχέδια σε αυτή την ανασύνταξη του λαϊκού κινήματος και δρα από τον Περονισμό και τις διαφορετικές φράξιές του (με αυτή την έννοια υπάρχει το έγγραφο της Cristina Fernández), καθώς και στην αριστερά, η οποία περιλαμβάνει τα κόμματα με θεσμική εκπροσώπηση και ένα ευρύ φάσμα πολιτικών κατασκευών που αρθρώνονται μαζί τους, με διαφορές και αποχρώσεις και τη βούληση να οικοδομηθεί μια νέα ταυτότητα της αριστεράς για τη διαμάχη για την εξουσία. ακόμη και με προθυμία επέκτασης της θεσμικής συμμετοχής. Το φάσμα της αριστεράς περιλαμβάνεται στα κοινωνικά, συνδικαλιστικά, εδαφικά, πολιτιστικά και πνευματικά κινήματα, σε ένα ευρύ φάσμα αντικαπιταλιστικής προοπτικής, που διασχίζεται από τους λαϊκούς φεμινισμούς και τον περιβαλλοντισμό στην ποικιλομορφία του, ειδικά εκείνους που αγωνίζονται ενάντια στο καθεστώς του κεφαλαίου και τη λογική της λεηλασίας.

Ανασυνταγές στον αγώνα για την εξουσία

Αυτή είναι μια εποχή πολιτικών προκλήσεων στην αναδιάρθρωση των μπλοκ που αμφισβητούν την εξουσία.

Από πάνω, είναι σαφές ποια είναι τα υποκείμενα που δίνουν ένα όνομα στη συζήτηση για την ηγεμονία.

Εκκρεμεί το ζήτημα από τα κάτω, το οποίο ορίζεται στη δυναμική της οργάνωσης και της πάλης του λαού, καθώς και στην κριτική του σημερινού καπιταλισμού και στον προσανατολισμό μιας στρατηγικής εξουσίας ενάντια στο καθεστώς του κεφαλαίου, απουσία εποχής στο σημερινό στάδιο του καπιταλισμού.

Μπουένος Άιρες, 26 Φεβρουαρίου 2024

--

Julio C. Gambina Πρόεδρος
του Ιδρύματος Κοινωνικών και Πολιτικών Ερευνών, FISYPMontevideo 31, 2ος
όροφος TK 1019ABA. Πόλη του Μπουένος Άιρες. Τηλέφωνο: (54 11) 4551 6869
/ 4381 5574

Whatsapp κινητό: +54 9 11 5502 0283
επισκεφθείτε το blog μου www.juliogambina.blogspot.com / πρόσωπο - Twitter -
Instagram